

DOMOVINA

Ishaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake pete vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

40letnica avstrijske ustavne vlade.

Dne 20. oktobra je minulo 40 let, odkar je naš cesar podpisal takozvani „oktoberski diplom“, s katerim se je odpravila absolutistična vlada ter se proglasila nova ustava.

Samodržstvo ali absolutizem je gotovo največje gorje za omikano prebivalstvo. Razun Turške je le še Rusija, ki se še drži tega zastarelega sistema, po katerem vlada car sam, izdaja sam zakone in naredbe ter samo zapove svojim ministrom iste pravilnosti in paziti, da se strogo izvršujejo. Pa tudi v Rusiji kaže vse na to, da se absolutizem prej ali slej umakne ustavnemu vladanju.

Sicer zgodovina uči, da je bila vstaje leta 1848—49 najvažnejša pridobitev — ustava. Res se je nekaj podobnega tačas izdalo, toda tej ustavi je bilo življenje zelo kratko. Že leta 1851 je cesar vzel sam v roke ter vodil neomejeno samovlado do leta 1859.

Ljudstvo je pač že tedaj malo mrmralo, posebno Mažari in Čehi so bili precej glasni. Toda preslabo je bila ukoreninjena v ljudstvu zavest o ustavnem vladanju, da bi bilo jarem absolutizma občutilo. Tudi je sistem absolutizma ublažila cesarjeva oseba, do katere je imelo ljudstvo, kakor ima i danes, neomajeno zaupanje, dasi samo ni smelo govoriti o državnih interesih.

Sprememba absolutizma v ustavno dobo tudi ni prišla po ljudski zahtevi, narekovala jo je temveč — državna potreba. Vojne stiske leta 1859 zahtevale so zase vso vladarjevo pozornost. V vojnih, kakor v finančnih rečeh ni bilo ljudske kontrole; najvišji krogi so morali zaupati vodstvo in gospodarstvo dotičnim vrhovnim činiteljem. A ti činitelji niso bili poštene, niso se brigali za državne interese, temveč vsak za svoj žep. V državni upravi ni bilo nadzorstva,

v denarnem gospodarstvu so se slutile velike nerednosti. Nikdo si ni upal črhiti obdolžitve, kajti absolutizem ne pozna šale.

Končno pa so se vendar začele tudi sodnije zanimati za razna namigavanja. In kaj je bil nasledek. General Eynatten se je ustrelil, ustrelil se je finančni minister Bruck, ustrelil se je tudi bančni ravatelj Robert, a ravatelj kreditnega zavoda v Trstu, znani Richter, je umrl — nagle smrti.

To so bili pač najbolj kričeči dokazi, da „nekaj je gnilega v deželi Danski“. Najvišjo avstrijsko gospodo so zaprli, država je bila ob robu moralnega in finančnega bankerota.

Cesar je sklical najodličnejše može vseh dežel na posvetovanje na Dunaj ter se pri tem uveril, da je večja varnost za državne interese, ako se zaupa vodstvo ljudskim zastopnikom.

Dne 20. oktobra istega leta, t. j. 1860 pa je izišel cesarski razglas, da se podeli ustava vsem deželam.

Dne 26. februarja prihodnjega leta je podpisal cesar novo ustavo, takozvani „februarski patent“. Ustanovili so se deželni zbori, kateri so pošiljali svoje zastopnike v državni zbor na Dunaj. Z novim volilnim redom res niso bili takoj v začetku zadovoljni ne Mažari ne Slovani. Preveč je zagotovil veljave Nemcem. No, to se je deloma spremenilo, odkar ne pošiljajo deželni zbori poslancev v državni zbor ter so se ustanovile takozvane delegacije.

Sedaj obhaja ustavna doba 40letnico svojega obstanka.

O človeku v teh letih pravimo, da je v najbližjih letih. Ali smemo isto reči tudi o avstrijski ustavi? Bliža se ji usodni konec življenja, ne naravna, nego nasilna smrt. Pod sedanjimi odnosi pač z gotovostjo prorokujemo, da ne bo nikoli obhajala 50letnice. Vse kaže, da ji

srce utripa v zadnjih vzdihih. In kaj pride potem — ljudski strah absolutizem.

Da se ne pripisuje ustavnemu vladarju dolg obstoj, pokazala je najbolj hladnoča v politiki, da se ni nikjer proslavljala 40letnica ustave, kajti smatrajo jo že itak na pol mrtvo.

Ustava ni ljudsko pravo, temveč vladarjeva dobrot. Ako se ljudstva ne skažejo vredna tega vladarjevega darila, vzame se jim zopet ter shrani za čase, ko ga bodo zopet vredna.

Napačno bi bilo misliti, da za Slovane ne more nič hujšega priti v Avstriji. Res, da nam tudi ustavni zakoni niso pripomogli do istih pravic, kakor jih uživajo n. pr. Nemci, Italijani in Mažari, toda sklicevati smo se vsaj smeli na ustavne zakone ter se tolažili, da mora priti vendar enkrat vlada, ki bo vzdignila te zakone za vse enako pravične.

Pri absolutizmu nam zgine tudi ta tolažba. Može, ki pridejo na krmilo v raznih državnih upravah, gotovo ne bodo čuteči Slovani. Njihovega delovanja ne bo smeti kritikovati, zato pa se bodo tudi čutili vsegamogočne in nezmotljive. Ljudstva se ne bodo mogla pritoževati po svojih zastopnikih iz zavladalo bo zopet tužno staro geslo: Cesar je daleč, Bog pa visoko!

Z Dunaja nam Slovanom ni vela nikoli prijazna sapa, v dobi absolutizma pa bi prihajala od tam ledena burja, ki bi pokončala vsako cvetko idealnih nazorov in svobodniških poletov.

Zato ni zastoj nasvetoval oni rodoljub, naj bi se vzelo v litanije: Kuga, lakota, vojake in — absolutizma reši nas, o Gospodi!

Delitve dežel.

Kakor Slovenci na Štajarskem, tako bijejo Lahi na Tirolskem boj za narodno samostojnost nasproti Nemcem. Mi zahtevamo delitev dežel.

LISTEK.

Nekaj iz kolesarjeve torbice.

(Spisal F. Jelovšek.)

Nebo je jasno, veder dan,
Hoj, bratje na kolo!
Zdrčimo v daljino, tujo stran
Po bliskovo brhko;
Le on naj čuva dom in hram,
Ki se ne zna voziti sam;
Le on ostane naj doma,
Ki slesti na kolo ne zna.
Hoj bratje, na kolo!

Korinjaki.

Teško sem že pričakoval zaželenih počitnic, da si otresem tesni šolski prah ter prost kot ptica pod nebom poletim v prekrasni, — širni svet. Dne 15. septembra imela sva s tovarišem, ki je tačas rezidiriral onstran Donačke gore, dogovorjeni sestanek ob 1. uri popoldne v Rogatcu, od koder sva jo nameravala mahitati nekoliko proti jugu. — Ko pridem jaz tja, je nekoliko proti jugu. — Ko pridem jaz tja, je moj tovariš že marljivo sušil v prijetni senoli košatih lip peneče pivo, za kar od mene takoj dobim potreben ukor; sosebno pivo, pa tudi druge alkoholne pijače niso za kolesarja, kateri hoče napraviti daljšo partijo. Pivo vieni, po vinu se preveč potiš; pač pa je hladno mleko najboljša

pijača kolesarju, ker ono ga krepi in ob ednem hladi. Pa pustimo to; Rimljani še niso bili kolesarji, pa vendar so priznali: „De gustibus non disputandum“, to naj tudi nam velja. — Bil je to lep poleten dan, ko sva tako prosta, kakor ptica pod nebom brnela od Pregrade po prijazni ravnini med bogatim poljem in ličnimi seli proti Krapinskim toplicam. Hrvatski narod v svoji živopisni narodni noši pozdravljaj naju je povsod prijazno, nakar sva midva odzdravljala s krepkim „Zdravo!“ Veselil sem se že bratske metropole, in to nama je užigalo pogum, da sva bliskovo plavala dalje in dalje; kajti od 2. ure popoldne prevoziti kakih 70 km do Zagreba, to je že nekaj. Spomnil sem se slovenskega kolesarja, ki poje:

„Po ravni smeri belih cest,
Pojadramo do daljnih mest,
Drčimo skozi trg in vas
Četudi teče anoj od las.“

In glej, na večer že zagledava v daljavi žareč polukrog na obnebu, kateri se kmalu razprši v sto in sto žarečih svetilk. Pred nama se razprostira veličasten Zagreb. Ko še nekoliko promenirava po fantastično razsvetljenih ulicah sosebno po „lici“, zavoziva proti hotelu „Lovski rog“. Tam abraniva kolesa ter se prav po kole

sarski okrepičava s slastno jedjo in izborno pijačo. Od hrvatskih tovarišev zvedel sem že prej, da se tu nabaja velik učiteljski dom, kjer učitelji, tudi Slovenci, baje lahko prenočijo. Napotiva se tja; našla sva pa doma le hišnika, ki nama je svetoval, naj bi počakala, da se vrne kateri gospodov; ker pa naju je mikalo živahno mestno življenje, sva ošla. V neki gostilni naletela sva na večjo družbo, ki je navdušeno popevala slovanske pesmi; vrstile so se hrvatske, ruske, češke pa tudi slovenske pesmi. Ni me še kmalu tako ganila pesem „Luna sije“ in „Zagorski zvonovi“, kakor ta večer. Kako prijetno je čuti domačo pesem daleč od doma. Tudi sem ta večer čul prvokrat rusko pesem. Ona je v resnici tako mogočna, kakor mogočen je narod ruski; — pa tudi tako milo toleča in otočna, da se ti zdi, da se iz nje razliva vsa bolj in tuga žalujoče majke Slave. — Tu se v resnici s ponosom čuti Slovane in tudi pri nas bi v tem oziru bilo lahko bolje. Med narodom in pri raznih veseljah pojejo se navadno slovenske pesmi, redko slovanske, na večer v mestu pa čuješ iz kake krčme tako prešerno nemško petje, kakor bi bil Bog ve kje v „Reichu“. Tu pa razven hrvaščine, težko čuješ kako drugo govorico, bo-

nega zbora, in tirolski Lahi ravno tako. Ta boj ima svojo zgodovinsko, narodnogospodarsko in državno-pravno upravičenost. Nemci seveda to v svojo korist tajé, ter trdijo nasproti tem zahtevam da se mora iz državnopravnih ozirov varovati ednotnost kronovin. To je edini navidezni vzrok proti delitvi, v nastopnem pa je naš namen navesti nekaj vzrokov delitev.

Štajarska ima, kakor znano, ime po sedežu nekdanjih vladarjev gradu Steyer na Nižjem Avstrijskem, kateri so se imenovali najprej mejni grofje, potem vojvode Štajarja. Štajarsko ima tedaj svoje ime po kraju izven dežele, iz česar se že sklepa, da ni imela nikdar prav stalnih mej. Sklopljena pa je dežela iz prave Štajarske iz prvotnega trupla in iz pokrajin ob Dravi in Savinji, katere so tvorile prej samostojne mejne grofije s pristavkom, „in Marchia“. Še leta 1148 je te pokrajine podedoval Otokar III. po Šponhajmovcu grofu Bernardu in jih priklupil Gornjemu Štajarju. Dežela sestoji tedaj zgodovinsko iz dveh delov, katerih ednega posedujejo že od nekdanj Nemci, drugega Slovenci. Nasprotstvo v gospodarskem in političnem oziru med obema deloma obstoji že od leta 1148 naprej ter se je kazalo vedno in sicer ob raznih vstajah, ko so Spodještajarci kovali svojo lastno politiko, za časa Napoleona I ob tvoritvi Ilirije in do zadnjega časa, ko so zastopniki Slovencev prosili leta 1848 za „Zedinjeno Slovenijo“, h kateri so prištevati tudi kraje ob Dravi in Savinji na Spodnjem Štajarju. To tirjatev za ločitev od gornjega dela so spodještajarski domačini vedno stavili vsem vladam in vladarjem in to zahtevajo še danes.

Ogenj in voda se ne prenašata, ravno tako se ne prenašajo ljudstva z nasprotujočimi si interesi. Nihče ne more tajiti, kako nasprotne so naše narodne, gospodarske in v zadnjem času tudi verske koristi, nasproti onim gornještajarskega ljudstva ali vsaj ljudskih voditeljev. Mi zahtevamo narodno osvobodjenje izpod nemškega jarma, samostojne slovenske občine, prosto slovensko šolo, slovensko uradništvo, ravno nasprotne hočejo nam vsiliti Gornještajarci ozir. nemška večina. — Gornještajerci se živi z večine od živinoreje, rudarstva in industrije, pri nas pa od poljedelstva, sadjarstva itd. Vsa ta nasprotstva opravičujejo delitev dežele, ker če se ogenj z vodo pogasi, ni ne vode ne ognja, se uničita oba elementa drug drugega, tako se je bati, če se tišči nas in Gornještajarce skupaj, da gospodarsko propadeta oba dela. Odgovornost za to zadene pa le one, kateri se temu upirajo.

Tudi državno-pravno je delitev prav lahko mogoča. Zakaj bi ne bilo mogoče pri nas to, kar je mogoče na Primorskem? Mi ne zahtevamo delitev dežele nasproti državi, nego delitev špicijsko deželnih stvarij, mi zahtevamo dva deželna zbora s samostojno upravo in pristojnostjo, a oba v kronovini Štajarski pod ednim namestnikom, tako, kakor imamo n. pr. na Primorskem tri deželne zbore: goriškega, tržaškega in istrskega — a samo edno namestništvo.

Upravičenost delitve smo tedaj podprli teoretično in dokazali mogočnost tudi praktično z ozirom na že obstoječo delitev. Kakor smo pa že v začetku omenili, nismo popočinoma osamljeni s svojo zahtevo, nego so začeli v zadnjem času prav resno stremeti za enakim ciljem tudi Lahi na Tirolskem, Malorusi v Galiciji in Nemci na Češkem. Vsi ti uvidevajo, da je nemogoče, da bi dalje ostalo pri razmerah, vsled katerih je narodni in gospodarski pogin deželnih manjšin gotov. Značilno za naše nasprotnike Nemce pa je, da to kar na Češkem za se tirjajo kot pravico, to nam odrekujejo kot krivično zahtevo; a ne samo, da zahtevajo delitev dežele, kjer je njim prav, nego, da bi dobili tudi v državnem zboru gotovo premoč, zahtevajo, da se iz državnega zbora izločijo zastopniki Galicije in Dalmacije.

Iz tega ravno, da dobivamo drugov pri svoji zahtevi „proč od Gradca“ in da isti, kateri nam našo pravico odrekajo, na drugi strani enako za se hočejo, vidimo, kako pravična je naša stvar. Obžalovati pa moramo, da nas v vztrajnosti pri terjanju vsi drugi prekašajo. Ko je pri nas spomin na prizadete krivice še živ, tedaj vzplapolamo a precej ugasnemo, kakor če se zažge kupček slame. Le odločnost in vztrajnost ter resni koraki nas privedejo do cilja. Ne samo klici „proč od Gradca“, nego zahteve pri osrednji vladi bodo izdale, kakor izdajo one laških poslancev; — a četudi ne dosežemo tako naglo delitve dežele, opozorimo vsaj osrednjo vlado na neznosne sedanje razmere.

Celjske in štajarske novice.

(Vedno lepše!) Nerednosti v volilnem imeniku pri celjskem magistratu so neizopriljive. Se daj so se našli vpisani za volilce Mažari in Bavarci, ki so nekaj tednov tukaj služili, ki pa že zdavno niso več v Celju, temveč živi eden n. pr. v Parizu, drugi na Mažarskem itd. Dobro bo pogledati, ali niso vpisani oni Čulufakri, ki so lansko leto par dni v mestnem gledališču „concertirali!“ V Celju je vse mogoče.

(Nepoboljšljiv policist.) Znani mestni policist Kunst, ki je bil lansko leto obsojen zaradi surovega vedenja zoper slovenske dame, se je dne 22. t. m. pokazal zopet olikanega junaka. Aretiral je nekega nemškutarskega pijančka, a ko je ta izjavil, da ne more več hoditi ter se je vsedel na hišni prag neke hiše, udaril ga je Kunst večkrat s sablo, razbil šipo ter aretovanega hudo rani na roki. Ljudstvo se je zgražalo nad takim činom. Pri belem dnevu, par korakov od magistrata, pa tako ravnanje, to spada že med divjake. Žandarm sme rabiti le takrat orožje, ko je v smrtni nevarnosti, celjski policist v mestu, v takem slučaju, ko se mu nič zgoditi ne more, pa maha s sabljo po človeku, kakor da bi bil ta zverina.

(Za Bismarckove spomenike ni v Avstriji prostora.) Nemškonacionalci v Hebu na Češkem so hoteli postaviti spomenik pok. Bismarcku. To

izdajalsko početje jim je prepovedalo okrajno glavarstvo, prepoved je potrdilo namestništvo in ministerstvo notranjih zadev. Še niso mirovali, temveč se pritožili na državno sodišče, češ, da se je s prepovedjo krtila pravica do gojenja narodne čustvovanj. Državno sodišče pa je razsodilo, da se to ni zgodilo, pač pa bi se s postavljanjem spomenika Bismarcku žalila patrijotična čustva narodov. Kaj pa razne Bismarck-ulice pri nas ne žalijo patrijotičnih čustev! V tem oziru je najbolj proslula Štajarska, kajti ni ga skoro mesta na Spod. Štajarskem, kjer bi ne imeli kakšno Bismarck-ulico. Če bi hotela biti tedaj štajarska deželna vlada pravična, morala bi Bismarckovo malikovanje prepovedati, nā pritožbo bi pa zvedeli naši prusofili isto razsodbo, kakor Nemci v Hebu. Naših poslancev sveta dolžnost je, da to resno zahtevajo, če pridejo še kdaj v deželni zbor.

(Premeščen je) na lastno prošnjo g. Anton Spende, c. kr. kancelist iz Marenberga v Ribnico na Kranjsko. Na njegovo mesto pride iz Ribnice g. Jakob Rupnik.

(Učiteljske premembe.) Kot začasni učitelji, ozir. učiteljice so nameščeni v ptujskem okraju gg. ozir. gđč.: Karol Kobale pri Novi cerkvi, Adela Fabijani pri Sv. Andražu v Leskovcu, Zofija Praprotnik pri Sv. Andražu v Slov. goricah in Matilda Boltar pri Sv. Janžu na Dravskem polju.

(Od Sv. Petra v Savinjski dol.) C. kr. namestništvo v Gradcu, je potrdilo pravila kmetijskega bralnega društva „Sloga“ s sedežem pri Sv. Petru v Savinjski dolini. V kratkem se skliče ustanovni občni zbor, na kar že danes opozarjamo naše prijatelje in rodoljube. Gg. Dragotin Hribar in dr. Ivan Dečko obljubila sta pri prvem občnem zborovanju govoriti. Čas in spored zborovanja se naznani pozneje.

(Sv. Frančišek Ks.) (Vabilo.) Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj boče dne 4. nov. ob 10. uri dopoldne v Ljubnem zborovalo. Spored: 1. Zapisnik. 2. Domača in šolska vzgoja sploh, nje vrline, kako naj jo učitelj pospešuje. 3. Poročilo o letošnjem glavrem zborovanju „Zaveze“. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti, nasveti itd.

(Sv. Jurij ob juž. žel.) Podružnici sv. Cirila in Metoda zborujete v nedeljo, dne 4. novembra tega leta ob štirih popoldne v gostilni gospoda Rudolfa Doboviškega po običajnem sporedu. Po zborovanju prosta zabava z zanimivo spreminjavo.

(Šmarško-rogaško učiteljsko društvo) zboruje v nedeljo, 4. listopada ob 11. uri dopoldne v Šmarju po sledečem sporedu: Poročilo o Šmarškovi slavnosti in o zborovanju „Zaveze“; razgovor o predlagani preosnovi „Lehrerbunda“ in o nekaterih društvenih stvareh. Iz vprašalne skrinjice. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Konjiško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek dne 8. listopada t. l. ob 10. uri dopoldne v slovenski šoli v Konjicah po nastopnem sporedu: 1. Odobrenje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Predsedstvena naznanila. 3. Poročilo o „Zave-

disi med „višjimi“, kakor tudi med priprostim meščani. Exempla trahunt!

Toda dovolj tega. — Ko se podava še nekoliko v kavarno pregledat novine, kar sva do sledno povsod storila, odpraviva se v Elyzium. Kolesar je navezan na gotov red in redno spanje mu je neobhodno potrebno, ako hoče ostati čil in čvrst.

V petek dopoldne ogledala sva si nekatere zagrebške znamenitosti kakor: prekrasni trg Jelačićev z njegovim impozantnim bronastim spomenikom. Živahno ličilo, kjer se sredotoči pravi življaj zagrebškega mesta in vrši glavni promet; ta vodi v veličastni „Zrinjski park“, kjer promenira mestna elita, a si tudi priprosti delavec poišče hladen kotiček, da se oddahne ter nekoliko odpočije od napornega dela. — Nato sva si ogledala umetniško moderno zgrajeno gledališče in grandiozno-ponosni stolni dom s prostrano škofovsko palačo; prvi sezidan v 15. stoletju v gotičkem slogu, ki je pa pri zadnjem potresu mnogo trpel in čegar popraviljanje je komaj danes dopolnjeno. Po uzpenjači peljala sva se v gorenje mesto, potem si ogledava galerijo slik, katere umotvori dičijo že carske in kneževske

palače in končno še arheološki narodni muzej. Nato se popeljeva v Maksimir; nisem še videl kmalu takega mesta, s tako divnim predmestnim parkom. V svežem opojnem zraku šeta se tu najodličnejša gospoda; otroci kakor odrasla mladina in gojenci raznih zavodov igrajo, telovadijo in brodarijo v lahkih lastavicah, t. j. (ozek, dolg čoln) po serpentinčasto vijočem se ribniku, da je veselje jih gledati. Tu si gotovo vsakdo najde primerne razvedrila; vsaj pa tudi vsak trenutek drdrajo polni vozovi „tramvaja“ in raznih ekvipaž v mesto, in nazaj in Zagrebčani, sosebno ob nedeljah in praznikih vrlo uživajo to prirodno-umetno krasoto. — In ako opazuješ to neopehano vrvenje, vršenje in šumenje ljudi po teh moderno planiranih, širokih, ravnih in lepih ulicah prenovljenega mesta, zdi se ti — kakor bi bil nesrečni potres pretresel, predramil, vzbudil in ojačil tudi junaški rod hrvatski v novo, narodno agilno življenje. — In lepa bela naša Ljubljana, — tudi ti deliš enako usodo s svojim mladeniškim pobratinom Zagrebom.

Bilo je že ob 1. uri popoldne, ko kreneva proti Savskemu mostu in dalje proti Karlovcu. Nato je bilo neprijetno iznenadenje. Komaj pri-

deva iz mesta, zagaziva takorekoč v barje prahu, da je bilo joj. Večkrat udrilo se mi je kolo toli globoko, da sem s stopali mešal in gazil po debelih praznih plasteh, kakor ladja, kadar reže morske valove.

Proti savskemu mostu, kjer sva se poslovila od bistre hčerke gorenjskih planin, je mnogo opekarn in voz za vozom stoka in škriplje pod težo rdeče opeke in brodi in meša in praši po cesti, da Bog pomiluj. Premišljevala sva, kaj je storiti. V načrtu sva imela, prekolesati celo partijo in neprijetno je spreminjati prvotni red. A po zvoženi cesti v takem prahu daleč kolešati — ne gre. Vendar so naju potolažili mimo vozeči vozniki, „da če biti prama Jaski odmah bolje“ in hajdi dalje. Ko se ozrem po svojem tovarišu, moral sem se prav od srca nasmejati. Bil je rdečesiv od glave do nog, obraz pa je bil vsled prahu in potu tak, kakor bi ga bili iz ilovice izdelali vaški umetelniki na paši, kadar v svoji bujni domišljiji hočejo utelesiti dobrega dedeka. Kolo se skoraj videlo ni iz prahu in vsa ta prikazen porivala, brodila in omahovala je po teh debelih prašnih plasteh zdaj na to, zdaj na ono stran ceste. Tudi jaz baje nisem za pičico

zinem" zborovanju (tov. Černej). 4. Letno društveno poročilo (tov. Kožuh). 5. Poročilo blaginje (tov. Feigel). 6. Volitev društvenega odbora. 7. Iz vprašalne skrinjice. 8. Slučajnosti. Dvoje prijavljenih podavanj (Serajnik, Kožuh) se mora radi obsežnosti sporeda preložiti na zborovanje meseca prosinca prihodnjega leta.

(Nova pošta.) V Pišecah se odpre s 1. novembrom t. l. nov poštni urad, ki bo imel dnevno zvezo po poštne poti s pošto v Brežicah. Dosedanje raznašanje pisem v občinah Pišce in Globoko se seveda opusti.

(Ptuj je dosegel zveličanje!) Ptujski mestni očetje so imenovali v izvenredni seji svojega župana peka Jos. Orniga, častnim meščanom. Pa ni, da bi bilo to znamenje, da mu bo dosedanja čast kmalu zgubljena, ter bi se vsaj naj s častnim naslovom tolažil.

(Zahvala.) Blagorodni gospod dr. Fr. Jurtela v Ptuj blagovolil je podariti polenski šoli 40 K, za kar mu šolsko vodstvo in krajni šolski svet tem potom izrekata najpriskrnejšo zahvalo.

(Ljutomer.) V tukajšnje šole realno se bodo sprejemali učenci v soboto, dne 3. novembra t. l. ob 9. uri predpol dne v stari šolski sobi na Glavnem trgu v Ljutomeru. Vsak učenec, kateri vstopi na novo, naj seboj prinese zadnje šolsko naznanilo.

(Tečaji za vinogradarstvo in sadjarstvo.) V takojši jeseni in pozimi vrše se vsled naloga c. kr. kmetijske družbe poučni tečaji in sicer v krajih: Okraj Brežice: Sromlje, Pišce, Bizeljako, Videm. Okraj Kozje: Kozje, Olimje, St. Vid, Virštanj, Koprivnica. Okraj Sevnica: Rajhenburg, Zabukovje. Okraj Laški trg: St. Lenart, Jurkloster, St. Jedert. Okraj Celje: Galicija, Šmartno v rož. dol., Liboje, Teharje. Okraj Šoštanj: St. Andraž, Skale, St. Janž. Okraj Gornjigrad: Bočna, St. Martin, Ljubno. Okraj Slovenjgradec: Dolič, Šmartno. Okraj Konjice: Zreče, Spitalič. Okraj Slovenska Bistrica: Polskava, Makole. Okraj Šmarje: Zibika, Žusem. Okraj Rogatec: Sv. Križ, Rogatec. Okraj Ptuj: Sv. Barbara v Halozah, Ptujška gora, Zaverče. Okraj Ormož: Velika nedelja. Okraj Ljutomer: Križevci, Mala nedelja, Veržej. Okraj Gornja Radgona: Sv. Jurij ob Ščavnici. Okraj Sv. Lenart v Slov. gorah: Sv. Lenart, Sv. Benedikt, Sv. Jurij. Pri teh tečajih se bodo poučevalo in praktično razkazovalo sadjarstvo, vinogradarstvo, kletarstvo ter se bodo razpravljala razna gospodarska vprašanja, kar bodo vsakokrat v dotičnem kraju okoličani kakor najimnitneje kazali. Dan in prostor za tečaje se bode v vsakem kraju pravočasno razglasil.

(Slomšekova slavnost v Mariboru.) Slovenska čitalnica v Mariboru dela priprave za veliko Slomšekovo slavnost, ki se bo vršila ob stoletnem Slomškovem rojstnem dnevu dne 25. ali pa 26. novembra.

(Slovenska igra v Mariboru ni bila prepovedana) pretečeno nedeljo. Pač je zaradi neke formalnosti mestni magistrat prepovedal veseligrigro „V Ljubljano jo dajmo!“ ter se je o prepovedi proti vednosti Slovencev v nemške liste

boljše figuriral od njega, pa kaj, ko drugega slabosti prej opazim nego svoje. Dolgo časa sva se morila za žive in mrtve in šele proti Jaski bilo je boljše. Tu si dala prinesiti svežega mleka toliko kvantiteto, da bi se bila tudi vnanje menda lahko okopala, a rajše sva ga skromno pogreznila v globočino najinih prašnih grl in želodcev. Poleg stoječi Hrvat rekel je: „Aj vraga, vrla ona momaka, koja izpiju ednu bačvu mleka!“ In z mlekom v želodcu, pogumom v arcu in mladeniškim ognjem v duši letela sva sedaj bliskovo po gladki cesti proti staroslavemu Karlovcu, in predno se je zmračilo, predčala sva šumečo Kolpo ter pozdravila starodavno mesto. Tu ti že veje diha južnega podnebja in zagoreli obrazi čvrstih okoličanov spominjajo na južnih bratov. Nastanila sva se v hotelu „Reka“ in ker sva prej vedela, da se nahaja ujin tovariš ednoletni prostovoljec tu na orožnih vajah, greva ga obiskat. Kako se je vzradostil, ko naju je zagledal in tudi midva sva ga občudovala, da mu tako imenitno pristojna uniforma hrvatskih „špičakov“.

(Dalje prihodnjik.)

brzojavilo, da se napravi zmešnjava, toda na mestništvu je igro dovolilo.

(Umrli so v Gradcu dne 22. t. m. Alfred Nedwied, cesarski svetnik in nadzornik južne železnice.

(Društvo poštne ekspeditorjev za Štajarsko in Koroško) je odposlalo deputacijo k trgovinskemu ministru s prošnjo, da se vendar enkrat kaj ukrene v zboljšanje temu pozabljenemu stanu.

Volilno gibanje.

Iz Zadrebke doline. Na volilnem shodu v Kokarjih dne 21. oktobra so se mnogobrojno zbrani zadrebki volilci enoglasno ter z velikim navdušenjem izrekli za kandidata V. kurije gosp. Dragotin Hribarja, ter se je o kandidatu IV. kurije viteza Berksu izrekla želja, naj pridno prireja shode, ker ga tukaj ljudstvo še sploh ne pozna in bi mu marsikaj rado potožilo.

Zbrali so se o tej priliki tudi zanealjni volilni možje za V. kurijo, kateri bodo stali kakor skala za Hribarja.

Mi hočemo pravega poslanca za V. kurijo, ki pozna težnje obrtnega in delavskega stanu, in se ne pustimo od nikogar drugača prepričati ali pregovoriti!

Jožef Praznik
župan in sklicatelj shoda.

Slavno politično društvo „Naprej“ v Celju! Kakor so časniki poročali, se je na shodu zaupnih mož v Mariboru sklenilo, da se bode o kandidaturi v V. kuriji sklepalo po dogovoru političnih društev v Mariboru, Celju in Ptuj.

Da bode slavno društvo „Naprej“ pri svojem časnem dogovoru z drugimi društvi znalo za mnenje volilcev tudi iz drugih krajev, naznamo podpisani volilci, da hočemo podpirati edino le kandidato gosp. Dragotina Hribarja.

Kozje, 10. oktobra 1900.

Ivan Elsbacher, župan. Jožef Druškovič, Dr. Fran Pikel, Radojca Vivod, c. kr. davčni pristav, Edvard Böheim, Anton Vertnošek, Dr. Peitler, Zvonimir Dobraun, Josip Cilenšek, Milan Spitzer.

Josip Gorišek.

Županstvo Loke pri Planini, dne 18. oktobra 1900.

Jožef Jazbinšek, župan. Jož. Paulino, Mih. Antlejš.

Županstvo Planinska vas pri Planini, dne 18. oktobra 1900.

Jernej Jazbec, župan. Jernej Bohinc, l. občinski svetovalec. Jožef Perčič, Mih. Perčič, odbornika.

Izlet Štajarcev v Ljubljano.

Štajarski Slovenci smo v letošnjem letu obhajali mnogo velekrasnih narodnih praznikov. Spominjamo se raznih Slomškovih slavnosti, med njimi impozantne slavnosti na Ponikvi in Ljutomeru. Vendar eden najlepših praznikov za nas ostane naš nedeljski polet v Ljubljano. Namen nam je bil, obiskati l. slovensko umetniško razstavo in slovensko deželno gledališče oziroma slušati slovensko opero. Ako smo ta namen tudi dosegli v polni meri, vendar je stopil nekako v ospredje pristrčen sprejem, katerega nam je priredila matica naša, bela Ljubljana.

Brez velike agitacije zbralo se nas je v nedeljo zjutraj na celjskem kolodvoru toliko število, da so morali priklopiti osebnemu vlakcu dokaj železniških voz. Našli smo 131 izletnikov, vsaka postaja pa je pomnoževala to število. Najvišje količine so razven Celja podali Žalec, Sv. Pavel v Sav. dolini, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah, Laško, Sevnica in Hrastnik. Posamezni gostje so bili iz Gradca, Ptuja in drugih krajev. Mnogo izletnikov pa je prišlo še čez dan v Ljubljano. V Ljubljani pa so nas pričakali Gornjegrajski prišedši čez Kamnik na svoj cilj. Med vožnjo že je nebo odprlo svoje zatvorske in začelo je neusmiljeno deževati. Mi pa smo bili dobre in vesele vože in od rok do rok je šla sobotna številka „Slovenskega Naroda“, prinašajoča nam prekrasen pozdrav od T. Doksova v vazani besedi.

Na ljubljanskem kolodvoru prvi uradni sprejem. Imenom umetniškega društva nas pozdravi podpredsednik gosp. svetnik Duffé in imenom dramatičnega društva intendant g. M.

Hubad. Obeha je odgovoril naš vodja g. dr. Josip Sernec, ki je dejal, da je prireditelj umetniške razstave velepomembna za kulturni napredek našega naroda in ni se čuditi, da je ravno Ljubljana otvorila duri temu napredku; saj je Ljubljana za slovenski narod, kakor arce sloveškemu telesu, arce, b kateremu vre kri in iz katerega se odvaža oživljajoča kri drugim žilam v krepilo. Sprejem nam je bil res srčen in z vsakega obraza je sijalo veselje, kakor bi prišel brat k bratu, k sestri sestra. V vestibulu „Nar. doma“ so nas čakala društva stanujoča v „Nar. domu“ namreč „Sokol“, pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ — člani vai v društvenih oblekah. V veliki dvorani nas je pričakal mestni zastop ljubljanski z g. županom Hribarjem na čelu. Gospod župan nam je kakor prvi zastopnik ljubljanskega meščanstva, imenom slovenske metropole po daljšem govoru zaklical „dobro došli!“ kateremu pozdravu so sledili burni „živio“ klici štajarskim gostom. Zahvalil se je zopet g. dr. Sernec.

V mali dvorani smo bili na to pogoščeni z mrzlimi jedili, s plincem in vinom. Pogoščeni so priredili ljubljanski meščani in obč. zastop. Stregle so nam dražestne narodne gospice.

Skupno smo na to posetili umetniško razstavo v „Mestnem domu“. Mnogo je bilo že čitati o tej prvi naši razstavi, prebirali smo že bili ocene in kritike v posameznem in splošnem oziru v slovenskih, hrvaških, čeških in tudi nemških listih; a brez vseh okolnosti moramo priznati, da nas je globoko presenetila razstava, ki je na vso čast malemu slovenskemu narodu. Preveč bi bilo, in napisati bi morali celo knjigo, ako bi se v svojem popisovanju hoteli muditi pri vsakemu umotvoru posebej. V to nam je bil čas za obisk razstave odmerjen prekratko, za kritiko pa je treba vsak umotvor — študirati. Ob tako naglem pogledu pa bi prišli v ocnjevanju res v zadrego, katerim umotvorom naj dajemo prednost pred drugimi, ali naj hvalimo pred vsem kiparsko umetnost Repičevo, Zajčovo, Progarjevo, Cesarjevo ali naj povzdignemo izdelke Kobilčine, Jakobičeve, Grmova, Jamova, Veselove in kakor se še sicer imenujejo trideseteri umetniki razstavljalci. Naravnost očarani in kakor v sanjah smo zapuščali dragoceno dvorano „Mest. nega doma“, katera nam je raztrnila zastor s prekrasne doslej nam nepoznate slike — visoke kulture našega naroda. Globoka zahvalnost nam prešinja arce našega umetniškega društva, katero edino je omogočilo, da se je odprla zaprt knjiga, katero nam je predložilo neverjetni razvitek upodabljače umetnosti v Sloveniji.

Popoldne smo preživeli v raznih ljubljanskih narodnih rodbinah ljubljanskih. Žal, nam pre slabo vreme ni dopuščalo, da bi si ogledali velikanški razvoj prerajene Ljubljane, kamoli ovetoč ljubljansko okolico.

Komaj pa smo čakali večera, ki nam je imel podati drugi užitek, slušati opero na slovenskem odru. Pela se je Zajčeva opera „Nikola Šubić Zrinjski“. Tudi za obširno ocano te predstave je odmerjeni prostor premajhen, saj bi v vsakem pogledu umetniško dovršeno uprizoritev „Zrinjskega“ zaslužila prav natančnega raziskavanja. Na kratko lahko rečemo, da nas je „Zrinjski“ naravnost očaral in niti ne moremo reči, kje bi iskali vzrokov za to, ali v dejanju vsem iz najbolj junaške dobe jugoslovanstva, ali v muzikalnem delu pristno jugoslovankega značaja ali v umetniško dovršeni uprizoritvi igre. Oblika vse kompozicije ne dosega imena „opera“. Delo je razpredeljeno na osem slik, vsaka slika pa je spopolnne več glasbenih umotvorov brez one tesne zveze med seboj, kakor jo nam podaja opera. Videlo se nam je, da je Zajc vsako pevsko točko bodisi zboru, bodisi duetu, tercelu itd. posebej zložil ter jih potem skupaj zložil v okvir velike glasbene slike. Nekaj ednotnega podaje kompoziciji uporaba krepkega našega „U boji“ kakor rdeča nit se vleče skozi igro in imenovali bi „U boji“ pesem Zrinjskega, saj jo čujemo četudi le za par taktov ob vsakem nastopu jugoslovankega junaka. Prav pa je storil Zajc, ko je imenoval svoje delo „glasbena tragedija“ ter se izognil imenu „opera“. Očiščevljeni smo ploskali vsaki pevski točki, katerih je Zajc nabral kakor niz biservov. Zlasti nam je ugnjal

krasni Zrinjski gospoda Nollija. Takoisto gre vse naše priznanje gospicam Nočmi in Carneri, tenoristoma gg. Olševskemu in Orželskemu gospodom Štamcerju, Polašku, Loetschu, vsemu pevskeemu zboru in seve iz vrstnega kapelniku g. Benišek-u.

Velika „Sokolova“ dvorana je bila nabito polna. Vstopivše pa nas je presenetila izborna ljubljanska meščanska godba s sviraanjem pesmi „U boji“. Že smo mislili, da bomo vnovič imeli priliko slušati Zrinjskega, a resnično — temu bi kar nič ne ugovarjali.

Predsednik umetniškemu društvu cesarski svetnik gospod prof. Franke otvoril vrsto govornikov. Njegov govor je nekako oficijelno zaključeval I. umetniško razstavo. Zahvalil je vse važne činitelje, ki so pripomogli vresničiti lepo kulturno delo našega naroda. Omenjal je vsestranske pohvale, ki jo uživa razstava, da so Hrvatje celo zahtevali, da se vse razstava prenese v Zagreb. Končno je napil vsem prijateljem slovenske umetnosti, zlasti pa došlim štajarskim gostom. Ob navdušenem odobravanju je prečital brzojavko Tržačanov: „Zavednim Štajarcem želimo tako krasnega ožitka, kakor smo ga imeli mi. Tržaški izletniki.“ Na to vstane ljubljanski župan g. Ivan Hribar ter v dolgem govoru naglašja pomen Celja v slovenski politiki. Govornik pravi, da je nekje čital imenovati Celje slovenski Siget. Prisopodoba se mu ne vidi popolnoma prava; pač pa vidi v Celju kos slovenske zemlje, v katero so se Nemci vsled zvižadne in nasilne pogodbe vselili kot najemniki. „Sedaj je prišel čas, da se ta nameravana pogodba tem slabim in gospodarju sovražnim najemnikom odpove. Vi ste jo že odpovedali in le vprašanje časa je, da se odpoved tudi dejansko izvrši.“ (Viharno odobravanje.) Deželni poslanec dr. Ivan Dečko si je ob burnem pozdravljanju komaj priboril besedo. Zahvalil je simpatije slovenske metropole Ljubljane do Celjanov. „Našim stremljenjem so se spočetka nasprotniki rogali, a danes se nam ne rogajo več, nego se nas boje.“ Napil je Ljubljanici kakor kulturnemu in bodočemu političnemu središču vseh Slovencev. G. Dragotin Hribar pravi, da narod, ki se je iz lastne moči vzel vsem oviram povzpел do tako visoke kulture, narod, ki ima take umetnike in pevce, ne more biti obsojen na smrt. „Ravno v tem tiči dokaz, da le narod, kateremu je zagotovljen popolnoma svoboden razvoj duha, zamore napredovati. Naj bi že skoro padle papirnate meje, ki ločijo Slovence in naj bi se vsi Slovenci čutili eno družino napredka in svobode želja in rodoljubov.“ — G. dr. Juro Hrašovec je govoril poslovilo Ljubljančanom. Zahvali za sprejem na kolodvoru, za pristojne pozdrave, za prijazno pogoščenje in ljubeznjivo postrežbo narodnih gospic ter napije ljubljanskemu narodnemu žensktvu. (Dolgotrajno odobravanje.) — Končno se zahvali še g. dr. Vladimir Ravnihar v imenu aranžerjev. Pravi, da so taka potovanja velepolitičnega pomena, kajti vzbudijo dremajočo narodno zavest, zaspani narodni ponos, da samozavestno lahko zakličemo: mi smo mi Slovenci! Prišli smo sicer iz kraja, katerega je znani ljubljanski politik nazval za Slovence „fremdes Gebiet“, katero zemljo pa v kljub temu ljubimo iz vse duše, kakor nam le začasno odvzeto rodno zemljo. Končno pripije govornik slovenskemu dramatičnemu društvu in slovenski operi še posebej. Le prehitro se je približal čas ločitve, in tudi vrla meščanska godba, ki je ves čas neumorno in prekrasno svirala, nas ni mogla pridržati. Še enkrat smo se pozdravili, še enkrat stisnili roke gospodarjem Ljubljančanom in žal, oditi smo morali na pot v bojni svoj šotor. Prekratek nam je bil dan, a ostane nam večno v spominu kakor eden najlepših narodnih praznikov!

Ne moremo kaj, da na tem mestu zopet ne zahvalimo Ljubljančane za njih ljubeznivi sprejem. Posebno hvalo zasluži g. župan Ivan Hribar in ves mestni zastop, razna narodna društva in postrežljivi krasni spol, udje dramatičnega odbora, posebno pa odbor umetniškega društva, katero nas je privabilo v Ljubljano. V tem društvu so vseskoz zaslužni močje, tako v razstavljalnem, kakor v stalnem odboru, za prireditev obeh obmejnih slovenskih izletov pa ima brezdvomno krono zaslug priljubljeni književnik g. Fran Gotovčkar. Naša hvaležnost ostane trajna!

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Duhovnik frančiškanskega reda č. o. Hubert Rant, je imenovan vojaškim kaplanom za graški okraj. Imenovan je navdušen Slovenec, ki je mnogo let živel v Egiptu.

(Osebnosti.) Za konceptna praktikanta sta imenovana absolvirana pravnik g. Vilko Baltič pri okrajnem glavarstvu v Sežani in g. Fran Korošec pri namestništvu v Trstu.

(Drevo je ubilo) v Jelovem, občini Rateče, ženo posestnika Pavla Jamška, ki je pomagala svojemu možu pri podiranju dreves.

(Dvojni požar.) V Bohinjski Beli je gorelo v noči 21. t. m. na dveh krajih. Pogorela so poslopja posestniku Boven ter dvoje drugih poslopij, osem prašičev in ednajst glav goveje živine.

(Šole so zaprli) v nekaterih občinah Boh. Bistrice zaradi dušljivega kašlja med šolskimi otroci.

(Utopil se je) v Bistrici na Bregovem čeljarski učenec Alojzij Praprotnik.

(Na artilerijsko strelišče v Krškem) je došel oddelek artilerijskega moštva, da bode priredil priprave za vaje v streljanju, katero se bode letos v malih skupinah tudi po zimski vršilo.

(Za uravnavo Krke) pri Brodu blizu Kostanjevice je c. kr. poljedelsko ministerstvo dovolilo 9000 kron podpore. Dežela bode dala v namen 35% vseh stroškov.

(Trebanjski cestni odbor) je izvolil svojim načelnikom zopet g. Jul. Tresta, veleposestnika v Malivasi.

(Bivši drž. poslanec koroških Slovencev), prelat Lambert Einspieler je izjavil, da ne prevzame zopetne kandidature za državni zbor. Nemška ljudska stranka je postavila kandidatom za Einspielerjev mandat predsednika koroške kmetijske družbe, posestnika Ant. Tschareta od St. Jakoba pri Celovcu. Njegovi stariši so bili sicer Slovenci, toda sin misli in hodi z Nemci. Slovenci mu postavijo kot protikandidata deželnega poslanca g. Fr. Grafenauerja.

(Volilno gibanje v Trstu.) Italijanski progresovci in socialni demokratje so sklenili kompromis, da se prepusti V. kurija demokratom, dočim bodo ti v vseh drugih skupinah glasovali za progresovce.

(Stavka železničnih delavcev v Trstu prenehala.) Ker je južna železnica dovolila zvišanje dnevnih plač delavcem v skupnem znesku 100.000 kron, začeli so delavci zopet redno delo.

(Mandat je odložil) goriški deželni poslanec, L. Mighetti, ki je zastopal goriško trgovinsko in obrtno zbornico.

(Preskušnje učiteljske usposobljenosti v Gorici) se vrše dne 5. novembra t. l. ob 8. uri zjutraj.

(Čudna zidarska pomota.) Deželna hiralnica v Gorici je gotova. Te dni bi se imelo vršiti naseljevanje v novem zavodu, pri tem pa so zapazili, da so zidarji pozabili na — kuhinje.

(Osebnosti.) Nadučitelj v Kanfanaru g. Jakec je imenovan učiteljem na c. kr. učiteljsku v Kopru.

(Nova cesarska ladja.) Dne 29. t. m. bodo spustili v Pulju v morje novo cesarsko ladjo „Szigetvar“.

(Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) Odbor „Slovenije“ se je na I. rednem občnem zboru dne 10. t. m. za zimski tečaj 1900/1901 sledeče sestavil: predsednik: stud. med. Gabrijel Hočvar; podpredsednik: cand. iur. Guido Serbec; tajnik: stud. iur. Anton Zevnik; blagajnik: stud. phil. Kuno Hočvar; knjižničar: stud. iur. Mirko pl. Zierfeld; arhivar: stud. iur. Josip Tribuč; gospodar: stud. iur. Anton Šapla; namestnika: stud. iur. Damir Feigel in stud. iur. Anton Manzoni.

Dopisi.

Iz Gotovelj. Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah priredilo je dne 7. oktobra t. l. v spomin 10letnice svojega obstanka, 70letnice Nj. Vel. cesarja in 100letnice Slomškovega rojstva sadno razstavo in zborovanje. Kakor se je že zadnjič poročalo, se je slavnost prav sijajno izvršila. Že nebo nam je bilo jako milo in nas oblagodarilo s krasnim vremenom. Vsa gotoveljska vas bila je praznično z venci in zastavami odeta. Posebno veličastno je bila okrašena občinska hiša, ker v

prostorih te otvorila se je dne 7. oktobra kmalu po zjutranjem cerkvenem opraviilu sadna razstava, ki je bila potem odprta ves ta dan in se zamogla ogledati še celi teden pozneje. Tukaj so visele z zastavami, venci, grozdem in sadjem okrašene društvene diplome, cesarjeva in Slomškova podoba, znamenje jubileja. Opisati hočem torej v kratkem vso slavnost, kakor se je vršila odkraja.

Zjutraj ob pol 7. uri bila je sv. maša v farni cerkvi, pri kateri je prav ljubko in cerkveno dostojno pel domači moški zbor fantov, kateri le ob posebnih slovesnostih v cerkvi nastopa. Kakor že zgoraj rečeno otvorila se je takoj po sv. maši sadna razstava v občinski hiši. Tukaj se je videla velika izložba sadja raznih vrst. Omeniti moramo, da so radi malega prostora zamogli sadje razstaviti samo društveni vendar so bili še tudi precej obširni prostori slednjič pretesni.

Vseh razstavljalcev je bilo okoli 30, ki so razstavili do 400 porcij sadja ali blizu 150 sadov. Tukaj je bil res krasen pogled na sočno sadje, pa še večji pouk za sadjarje. Zato so pa tudi prileteli iz prijaznosti in vneti za dobro stvar v našo sredino imenitni pomologi in sadjarji, da so nas poučili o sadnih vrstah. V ta namen so došli častni člani društva „Kmetovalca“ gg.: profesor Martin Cilenšek iz Ptuja, učitelj Anton Petriček iz Žalca in učitelj Tomaž Grah iz Spod. Ponikve. Dalje je prihitel nam posebno priljubljeni g. Franc Praprotnik, nadučitelj iz Mozirja in g. Ivan Bele, deželni potovalni učitelj iz M. bora in še mnogo drugih vnetih sadjarjev. Bili so tudi tem potom izrečena srčna hvala. Ti gospodje so nam sestavili zbirko najbolj priporočljivih sadnih vrst, katere naj bi se povsod razširjale in se nasprotno opustile izjemoma vse druge sadne vrste in se s tem dosegla edinost med sadjarji, kar bi mnogo vplivalo naboljšanje sadne kupčije. V to zbirko so se, kakor že tudi pred dvema letoma v Celju, uvrstile te sadne vrste: 1. Robatka iz Kanade ali ramb; 2. velika kaselska rajneta; 3. belleflener ali cvet; 4. ananasova rajneta; 5. damasonova rajneta; 6. šampanjska rajneta; 7. ribstonov pepel; 8. štajarski mošancelj; 9. zimski zlata parma; 10. prižasti kardinal; 11. renski bob in 12. severniška voščenska. Vse te sadne vrste so bile v razstavi precej dobro zastopane.

Razstava bila je ves dan in še pozneje čez teden prav dobro obiskana. Mnogoštevilno pa je bilo obiskano tudi zborovanje, ki se je vršilo isti dan popoldne po večernicah v gostilni gosp. Franc Malgaj.

Po pozdravu društvenega predsednika prišel je g. Ivan Kač v slavnostnem govoru pomeniti trojnega jubileja, katerega smo slavili. Na je v poljudni besedi vztrajno in marljivo delovanje društva „Kmetovalca“, ki je tovrstje iz nekdanje mračne zasplosti povzdignilo do uzora drugim krajem; opisal je nemenljive vrline nepozabnega Slomškega, katerega duh naj bi vedno prešinjal vso slovenstvo; spominjal se je pa tudi očeta avstrijskih narodov Nj. Vel. cesarja, kateremu so zadoneli gromoviti „živio“ klic.

Po slavnostnem govoru nas je naš rojak, g. profesor Martin Cilenšek poučeval nekoliko sadjereji, največ pa kako naj se stari opovinegradi obnovijo z novimi na ameriški lagl. Svoj pouk je tudi praktično pojasnil. Da je govoril iz srca in vnet zaboljšanje spodarstva, je bilo priča pazno poslušanje zlatih in gotovo bodo njegove besede obrodile mnogoteri sad. Tudi deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek, častni član našega društva je prihitel k naši slavnosti, pa moral je žal prehitro oditi, ker je moral iti v Gornjo Savinjsko dolino, zato je moral govor o živinoreji izostati. Zato pa je g. nadučitelj Franc Praprotnik govoril o zbirki najpriporočljivejših sadnih vrst. Ime govornika samaga in predmet, o kateri prednašal, je zadostni dokaz, kako radi smo temu govoru sledili. Tako tedaj se je tudi vanje vršilo v najlepšem redu. Domači pa so nas pa med točkami sporeda in še pozneje prosto zabavo prav ljubko kratkočasili z milimi pesmicami, tudi mičnih Slomškovih niso pozabili. Razšli smo se slednjič želeči društvu vedno večji procvit brez zaprek, da bode tem slavnostno društveno 25letnica. Bog in narod!

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državni papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkvalitetnejših pogojih.
Posredništvo na vsaki strani brez plačila
posredniškega provizija.

Sprejemanje
denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na girokonto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne izdaje.
Elektronski prenos plačilnospolov
Borznarščila.

Iz Lokre. Malokdaj se kaj čita v "Dopolni" od starodavne vsaj Lokre pri Zbilanem mostu. Tu narodna zavest še spi. Zaradi tega še nimamo tu nobenega bralnega, niti pavičnega društva, da bi enega kakor drugega ne bilo težko osnovati. Edino, kar imamo je požarna bramba, pa seveda z nemškim poveljstvom. No, dokler bo g. G. načelnik, že se ne bo poveljevanje slovensko, ker g. G. je nasprotnik. Požarna bramba obstoji iz samih slovenskih mladeničev in moč, kojih mnogi ne razumejo niti besedice nemško, a vkljub temu je poveljevanje nemško. Ravno tako je z občinskimi zastopom. Župan je Slovenec, odborniki so Slovenci, toda uradovanje je nemško. Vendar niso krivi nemškutarji, ne odborniki, ne župan, le narodna zavest še ni probujena pri njih. Vsi odborniki, z županom in pisarjem vred so značajni možje, le tega še ne vedo, da je slovenski jezik ravno tako dober za uradovanje, kakor nemški. Gospod župan bi s pomočjo pisarja, ki je tudi Slovenec, lahko uvedel slovensko uradovanje, ko bi hotel. Upamo, da se to kmalu zgodi. Loka je popolnoma slovenska vas, tu ni nobenega Nemca, tudi pravih nemškutarjev je malo, in ko bi se merodajni možje količkaj pobrigali, dobila bi Loka tudi lice čisto slovensko. Tu smo jako potrebni kakega bralnega ali pavičnega društva, da bi budilo narodno zavest. Dal Bog, da se kmalu katero osnuje. Loški.

Narodno-gospodarske novice.

Najpotrebnejša pravila umnega kletarstva.

Prvo pravilo umnega kletarstva se glasi: imej sode vedno polne. Da imamo tu v mislih sode, v katerih leži vino za prodaj, ali sploh za daljšo shranitev namenjeno, ne pa tiste, iz katerih se vsak dan toči, vsak dan pije, razume se pač samo ob sebi. Zakaj naj bodo pa sodi vedno polni? Zato, da se ne dela na površju vina, kan in da se vino ne veši. Kan je glivica, je živo bitje, katero se živi od alkohola vina, torej od najvažnejše vinske tvarine. Ako se pusti, da nastaja na vinu kan, postajalo bo vino vedno slabotnejše. In ako se končno kan tako namnoži, da postane toliko težak, da se v vinu potaplja, potem je tako vino za proč zlit, ker nima nič več moči v sebi in je tudi kalno.

Vedno polne se pa obdrži sode na ta način: da se jih čez kake tri tedne potem, ko se jih je ob trgatvi polnilo, pa ne prav do vehe napolnilo, končno prav do vehe napolni ter zabije, potem pa vsak teden ali vsaj vsakih 14 dni zalije. Prej se to seveda ne sme storiti, prej mora vsakega sode nekoliko manjkati pod veho, v kateri je zataknjena kipelna veha. Ako bi se to že prej storilo, to je, ako bi se že koj takrat, ali prav kratko potem, ko se je kipeči most iz kadi v sod polnilo, sod do vehe natočilo in potem zabilo, utegnili bi ga v njem nastajajoča ogljikova kislina raznesti. Za zalivanje, katero se ima, kakor rečeno, vsak teden ali vsaj pa vsakih 14 dni ponavljati (po zimi vsakih 14 dni, po leti vsak teden, najboljši vsako soboto) imeti je treba v majhnem sodčku dobre zalije, to je dobrega čisto nič napačnega vina. Da pa tudi v tem sodčku na vinu kan ne nastaja, zakaditi se mora vsak teden vrhu njega nekoliko z žveplenim dimom. Za to zakajanje služi najbolje takozvana žveplalna kadilnica, kakršne bi se ne smelo v nobeni vinski kleti pogrešati, kakršna se pa pri nas skoraj v nobeni kleti ne nahaja. Taka, iz bakrene pločevine narejena kadilnica služi tudi za zakajanje praznih sodov, da ne splesnijo, in kakor rečeno, v nobeni kleti bi se je ne smelo pogrešati. Ako končno zalije zmanjka, zakaditi je treba seveda z žveplanim dimom tudi nad vinom v sodu, kar naj se zgodi še posebno tedaj, kadar se iz sode kolikor toliko vina odtóči, in ako ne kaže, ostanek takoj v manjšo posodo pretočiti.

Drugo pravilo umnega kletarstva se glasi: pretakaj vino o pravem času. Pretakanje vršiti se ima v prvem letu vsaj trikrat, namreč prvič o Božiču, drugič o Veliki noči, tretjič o Binkoštih. Pretakanje vina ima dvojni namen, namreč prvič ta, vino stanovitno napraviti, in drugič ta, vino v kratkem času do svoje mo-

či po porabi dovesti. Stanovitno napraviti pretakanje vino vedno leta, ker se s tem pretakanjem odpravijo vse nečistoče, ki so v vinu, in vino postane čisto. Pretakanje vino tudi vsled tega, ker pride vsled pretakanja zrakom v dotiko. Ta dotika pa stori, da se kisik v zraku spoji z beljakovinami, katere se v vinu raztopljenah nahajajo in katere tudi lahko vino pokvari. Učinek tega spajanja je ta, da se beljakovine strde ter strdenje na vamp soda vlečejo, od koder se jih s sledečim pretakanjem lahko odstrani. Nekateri vinorejci so mnenja ali pa še celo prepričanja, da pretakanje vino slabi. In v gotovem oziru majo prav, kajti prve tri štiri tedne po pretakanju je vino res nekoliko kalno, zvešano, skratka slabotno. Ali vse to se popravi, in na mah je vino zopet čisto, čistejši kakor je prej bilo in — posebno pa postane boljšega okusa, boljšega duha, s kratka, pretakano vino postane v vsakem oziru boljši kakor je prej bilo, posebno pa postane stanovitno. Razume se pa samo o sebi, da se mora pretakanje z največjo natančnostjo vršiti, to je, pretakati se mora v popolnoma izmit sod, in kakor hitro prične le količkaj kalno vino teči, vlivati se ga ne sme več v sod, ampak v posebno posodo. Ako se pretakanje z največjo natančnostjo, največjo snago ne vrši, potem ne izpolni svojega namena. "D. Nov."

Politični pregled.

(Skupne ministerske konference) so se pričele danes na Dunaju.

(Zakaj moramo biti proti nemškemu državnemu jeziku?) Mažari so svoječasno dosegli mažarski državni jezik. Kaj delajo sedaj z njegovo pomočjo proti nemažarskim jezikom, je znana žalostna resnica. Tudi Nemci okušajo bridkosti mažarskega državnega jezika. Na Sedmograškem jim Mažari mažarijo stara nemška imena ter prepovedujejo rabo zgodovinskih nemških krajevnih imen. Ednako bi se godilo tudi v Avstriji Slovanom, ako bi dosegli Nemci svojo nakano z nemškim državnim jezikom.

(Češka požrtvovalnost.) Čehi v Pragi so ustanovili pred 20 leti "Matico školsko", ki ima isti namen, kakor naša družba sv. Cirila in Metoda. To dobrodelno društvo šteje sedaj 30.000 udov ter je nabralo v teh 20 letih osem milijonov kron. Skrij se nemški "Schulverein".

(Odlikovani hrvaški pomorščaki.) Cesar je podelil celi vrsti mornarskih vojakov v Kini odlikovanja za hrabrost, med temi so dobili Hrvatje: red železne krone III. vrste trije poročniki; zlato svetinjo za hrabrost sta dobila dva vojaka; srebrno svetinjo za hrabrost I. razreda je dobilo devet mož; ednako svetinjo II. vrste je dobilo 14 mož.

(Nove hrvaške železnice.) Mažarski parlament je podelil koncesijo za zgradbo železnice Vinkovci-Županja-Savska obala in Sv. Lovrinac-Slatina.

(Srbija in Črnogora) se zopet zblížujeta, odkar so na posredovanje kraljice Drage bili izpuščeni iz ječ srbski radikali, ki so uživali simpatije Črnogorske vlade. Srbija pošlje zopet svojega zastopnika v Črnogoro.

(Novi pruski državni kancelar in trozveza.) Grof Bülow, novi nemški kancelar je oženjen z neko Italijanko ter je vsled tega gotovo, da bo podpiral zvezo z Italijo. Te dni obišče dunajski in rimski dvor.

(Nemško-angelska pogodba glede Kine.) Svoječasno smo že omenili, da se je sklenila med nemško in angleško vlado pogodba, ki temelji na sledečih načelih: 1. Skupni, trajni mednarodni interes zahteva, da ostanajo odprte kitajske luke ob rekah in morskem obrežju vsem narodom brez razločka. 2. Nemška in angleška vlada sedanjih razmer v Kini ne bota izrabili v to, da bi se polastili kakega dela kitajske zemlje ter bota sploh delali na to, da se tudi ostale velesile ne okoristijo a kitajske zemlje. 3. Ko bi pa vkljub temu kakav velesila hotela si pri lastiti kak del zemlje, pridržujeta si obe vladi pravico, posvetovati se poprej o eventualno potrebnih korakih v varstvo lastnih interesov v Kini. 4. O tej pogodbi obvestita vladi Francijo,

Italijo, Japonsko, Avstrijo, Grčijo in ameriške Zvezne države ter pa povabita na prireditvi naznanjenim načelom. — Predpostavljamo, da je pogodba uspešna proti Rusiji, ki nametava za svoje kitajsko zahtevati od Kitajcev del sveta ob severni meji.

(Turški vohuni) zopet iščejo po Macedoniji člane macedonsko-bolgarskega komiteja. Nad 100 učiteljev in pravoslavni duhovnov so zaprli ter obsodili zaradi veleizdaje. Nemir med ljudstvom narašča.

(Obisk grškega kralja pri našem cesarju.) Koncem t. m. obišče grški kralj Jurij našega cesarja na Dunaju ter ostane na obisku štiri dni.

(Novo ministerstvo v Španiji.) Novo ministerstvo je sestavil Azcarraga, ki mu je tudi predsednik.

(Transvaalski predsednik Krüger v Evropi.) Potovanje predsednika Krügerja po evropskih dvorih ima namen, pridobiti vlasti za posredovanje, da se dovoli burskim deželam avtonomija pod vrhovno vlado Angleške, ne pa za neodvisnost Transvaala.

(Vojna v Afriki.) Burski general Dewet ima dovolj streliva, da nadaljuje vojno še celo leto ter tudi ne odneha, ako mu to ne zapove sam Krüger. V očigled tej burski vztrajnosti so Angleži svoje zahteve na videz ublažili ter pišejo, da bodo Buri tudi v znanprej živeli kakor sedaj, samo da bodo pod angleško zastavo, da morajo s črnci usmiljeno, napram angleškim so sedem vljudno nastopati ter v svoje šole vpletati angleščino.

(Vojna na Kitajskem.) Dogovor med Nemško in Angleško je zbudil nezaupanje v ostali Evropi, ter je seveda dvomljivo, bodo li ostale velesile odobrile ta načela. Odkar so mednarodne čete vzele Paotingfu, glavno pribežališče bokserjev ter so s tem si zajamčile železnico Taku-Tientsin-Peking, meni vrhovni poveljnik grof Waldersee, da se bliža konec vojne. Kitajski cesar je pisal japonskemu cesarju ter ga prosil, naj ne dovoli, da bi se Kitajska razdelila. Japonski cesar je odgovoril, da je Kitaju treba slobodni selne vlade ter naj se kitajski cesar vrne v Peking, ker šele potem bo mogoče govoriti o pomirjenju. Nedavno se je vršil prvi razgovor mednarodnih zastopnikov, glede mira!

Razne stvari.

(Imenovanje Slovenke.) Gdč. Kornelija Podkrajšek iz Ljubljane, je imenovana za učiteljico francoskega jezika na državni višji dekliški šoli v Mostaru.

(Dunajski mesarji) so naznanili, da so prisiljeni zvišati ceno mesa za 10 kr. pri kilogramu. Napram temu hoče župan dr. Lueger ustanoviti veliko občinsko mesnico.

(Največje slovansko mesto) je Dunaj. Slovanski vek" je prinesel statistiko dunajskega prebivalstva, ki šteje okoli 400.000 Čehov, 20.000 Slovakov, 30.000 Slovencev, 20.000 Hrvatov in Srbov ter 20.000 Poljakov, skupaj torej pol milijona ljudi. Vrhu tega pa še veliko število slovanskih vojakov.

(Banka "Slavija.") Življenski oddelek tega proslulega češkega zavoda vedno mogočnejše napreduje in se uvršča vsled svojega razvitka že med prve življenske zavarovalnice v obci. Do 1. oktobra t. l. predloženih je bilo 4068 oglašil za zavarovani kapital K 10.992.620 in sprejetih je bilo 3556 oglašil za zavarovani kapital K 9.843.406. Zavarovanega kapitala je bilo v tej kratki dobi izplačanega K 743.756.78 v dobi bankinega obstatka pa K 62.922.942.86. Ti znameniti uspehi, ki utrjuje zaupanje in priljubljenost med občinstvom, so povsem umevni, če upoštevamo ugodne rezervne fondе, ki izkazujejo koncem leta 1899 K 20.579.494.88, kakor tudi če upoštevamo to, da "Slavija" kot vzajemni zavod razdeljuje vse dobičke med člane. Tega dobička (dividende) je bilo dosedaj izplačanega članom K 706.541.28 in izkazuje dotični dividendni fond K 361.413.28.

(Umrl je) bivši grško-katoliški nadškof v Lvovu Sembratovič.

(120leten ženin.) V Bodre na Turškem živi 120letni starček Ismail, ki je še tako močen, da vsak dan gre šest ur peš v mesto, da bi tam prodal pridelke svojega gospodarstva. Turški časniki z velikim ponosom poročajo, da si je tale starček vzel pred nedavnim 35. soprogo, ali velike mladosti ni tirjal, ker njegova 35. zakonska polovica je že 60 let stara, ženitnina je bila baje imenitna. Razume se, da pri nji ni manjkala družina ženina; le njegovih otrok, vnukov in pravnukov (moškega spola) je bilo 140.

(Ime Kina) Kinezi imenujejo svojo zemljo „Tahung — kvo“ to je „Carstvo sredine“, ker leži po njihovem mnenju ravno v sredini sveta obdana od raznih barbarov in narodov, od katerih nočejo nobenih novostij in napredkov. Nekdaj so Kinezi zvali „Thenhsia“, kar pomenja „Pod nebesom“, ker jim je njihov vladar nebeska oseba. Grki, Indijanci in drugi imenovali so jo Tsina. Tsina strana, od katerih imen so pomorski skrajšali v Kinol dočim Rusi in drugi imenujejo zemljo Kineza Kitaj t. j. Cathaj.

(Ropar Musolino) je bil 1. 1895 radi umora obsojen v ječo za 18 let. Ko se je prebrala ob sodba, se je roparjeva mati zgrudila mrtva na tla; njegova sestra pa je umrla kmalu potem iz žalosti. No, ropar Musolino je ostal v ječi komaj dve leti, potem pa ušel. Zaprigeel pa je, da po streli vse priča, radi katerih je bil obsojen. Prič je bilo 14; dne 24. septembra t. l. je umrla zadnja priča, posestnik Zirelli iz Santo Stephana. Tudi tega je Musolino, kakor drugih 13, ustrelil. S tem je izvršil Musolino svojo prisego do cela. A ustrelil je razen teh 14 prič še dva druga človeka, toda le pomotoma. Dopisniku lista „Corriere di Napoli“ je Musolino povedal, da je dotična dva ustrelil pomotoma vsled goste megle, ki nastopa na Aspromonte. Musolino pa je tudi žurnalistu dejal, da mu je za ta dva nesrečnika tudi v resnično žal. Dosedaj je bila razpisana za Musolina nagrada 10.000 lir, poslej pa je vlada nagrado podvojila. Kdor ga ujame ali ustrelil, dobi vsaj 20.000 lir. Kdor pa ujame ali ustrelil kakoga njegovega tovariša, dobi 5000 lir. Vzelo temu pa Musolino v Kalabriji ne stori nihče nič, nasprotno, ljudje so prepričani, da je bil 1. 1895. Musolino po nedolžnem obsojen in da je storil to čisto prav, da je postrelil priče! Saj se je s tem maščeval za izgubo matere in sestre.

(Nesreča na železnici) V Heidelbergu sta trčila dne 7. t. m. dva vlaka skupaj. Trije vozovi so se razbili, deset oseb je bilo ubitih, 25 pa težko ranjenih.

(Kolera na Japonskem.) Po Japonskem se širi kolera tako opasno, da imajo vsi parniki, ki prihajajo od tam, večdnevno karanteno (zdravniško opazovanje).

(451) 1

VABILO

na

Izvanredni občni zbor

„Konsumnega društva v Grižah“

registrirane zadruge z neomejenim poročtvom kateri se boče vršil

v nedeljo, dne 28. oktobra 1900, ob 2 uri pop. pri Andreju Čandru v Zabukovci.

Dnevni red:

1. Odpoved sedanjega ravnateljstva.
 2. Rešitev zahtev, bi-li zadruga nadaljevala ali pa se razpustila.
 3. Razni ugovori, pritožbe in sklepi.
- V slučaju, da bi ta prvi zbor ne bil sklepčen ob dolo eni 2. uri, se vrši isti dan ob 4 uri drugi izvanredni občni zbor v istih prostorih in z istim dnevnim redom, kateri sklepa veljavno ne oziraje na število udeležencev. K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Novega poslovođjo

išče

„Konsumno društvo v Grižah“

z dnem 23. novembra t. l.

(450) 1

Načelstvo.

Prvi hrvaški kupski mlin na čigre (turbine)

V Pokupju pri Karlovcu se prodaja da v najem zaradi družinskih razmer. Mlin obstoji iz treh parov mlinjskih kamenov za zmehno in ednega para za belo meljenje s prostornim stanovanjem in priključniki. Zraven je pet orlov boljše vrste zemlje, 2 in tri četrt orala mladega gozda, vse v najboljšem stanju in na ugodnem kraju. — Na daljna vprašanja odgovarja posestnik mlina

Josko Kosan

v Pokupju p. Karlovec.

(431) 3-3

Najboljše strune

za gosli, kitare, tamburice, ali citre, so dobiti v trgovini Dragotin Hribarja v Celju.

gostilno „Narodni dom“

* v Celju *

kjer bodem postregel častitim gostom z vedno svežimi, okusnimi jedmi in dobro pristno pijačo po jako zmerni ceni.

Istotako imam tudi lepo opravljene in snažne sobe za tuje.

V blagohoten obisk se najtopleje priporočam z velespoštovanjem

Fran Dolničar

(418) 3-3

gostilničar.

Prodaja posestva.

Radi odpotovanja je lepo posestvo, obstoječe iz dveh poletnih hiš (vil), njiv, travnikov, dobro ohranjenega gozda, sadnega vrta, v obsegu 29 oral za ceno 14.000 kron za prodati.

(452) 3-1

Vse natančnejše pove upravnistvo tega lista.

Najnovejše stroje za pridelovanje

živinske krme

pri zimskem krmiljenju v hlevih

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-barom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40% moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drobljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenosljive štedilne kotlene peči z emajliranim ali z neemajliranim vložnim kotlom, stoječe ali vozeče za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnogovrstne kmetijske in domače potrebe itd. nadalje robkalnice za turšico, čistilne mlince za žito, trijere-stroje za izbiranje, stiskalnice za seno in slamo za ročno gonjo, stoječe in vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pljuge, valjarje, hrane.

Najboljše sejalne stroje „Agrikola“ (sistem s potiskanjem kolesa, brez zamenjavalnih koles za vsako seme, za hribe in doline.

Samotvorne patentirane brizgalnice za uničevanje sadnih škodljivcev in peronospore, izdelujejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši, priznani najboljši konstrukciji

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijski strojev, livaren in parnih kovačij

Dunaj, 11/1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami.

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna priznalna pisma zastoj. — Želi se zastopnikov in prekupcev.

(428) 10-2

Otvoritev trgovine!

P. n.

Navljudnoje nasnanjam, da sem otvoril v Celju, Graska cesta šte. 4

steklarsko trgovino

pod tvrdko

FRAN STRUPI

kjer prodajam vsakovrstno v to stroko spadajoče blago, kakor steklo, porcelan, svetilnice, zrcala, različne okvirje za podobe, šipe za okna itd., itd.

na debelo in na drobno.

Prevzamem tudi vsa v to stroko spadajoča dela pri stavbah kakor tudi vsa popravila, katera izvršim po

najnižjih cenah.

V blagohotno naklonjenost se priporočam

z velespoštovanjem

(401) 3-5

Fran Strupi.

Postrežba točna in solidna.

Vrtnarskega pomočnika

kateri ume samostojno delati, sprejme dr. Josip Sernec v Celju.

P. n.

Dovoljujem si vljudno javiti, da sem otvoril dne 10. oktobra t. l. svoj

zobozdravniški atelier

za vsa zobozdravniška opravila.

Ordinacijske ure so od 8.—12. dopoldne in 2.—5. popoldne v Narodnem domu.

V Celju, meseca oktobra 1900.

Z velespoštovanjem

(426) 3-3

Dr. Hinko Šuklje

praktični zdravnik.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

na doživetje in smrt, nadalje doto otrokom, penzijo in sklepa zavarovanja na razne druge načine.

25letni mož zagotovi z četrtletno premijo K 6-42 svojim ostalim K 1000, ki so izplačane takoj po njegovi smrti, ali pa ko doživi 60 leto. Po petletnem plačevanju se zmanjšuje premija za dividendo.

Najugodnejši pogoji. Vse dobiček se razdeli med člane.

V zadnjih letih se je izplačevala 10% na dividendo.

Izplačana dividenda
Reserve in fondi
Dosedanja izplačila

K 706.541.28
20.579.494.88
62.922.942.86

Pojasnila in tarife radovoljno pošilja

generalni zastop banke „SLAVIJE“

v Ljubljani, Gospodske ulice šte. 12.

(449) 1

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.

Pozor! Na predložitve papirjev pri

maxim. obsesta

Zavarovanje pri banki

Priloge k temu banki

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na giroconto s 4% obrestovanjem od dne vloge do dne vziaga.

Ekspresni menic najkulantnejši

Borzna naročila.

Iz Loke. Malokdaj se kaj čita v „Dnevniku“ od starodavne vasi Loke pri Zidanem mostu. Tu narodna zvesta se spi. Zaradi tega se nima niti nobenega bralnega, niti pavičnega društva, dasi bi enega kakor drugega ne bilo težko osnovati. Edino, kar imamo je požarna

goda prinesla človeku Stanovito napravi pretakanje vino. Stanovito napravi pa pretakanje vino. Stanovito napravi pa pretakanje vino. Stanovito napravi pa pretakanje vino.

Čeprav Japan, Avstro-Ogrodski Rusijo in ameriške Zvezne države so na povabila, naj pristopijo naznanjenim paktom. — Predstojatelj pogodbe je občasno asperjena proti Rusiji, ki nametava za svoje pristojnosti zahtevati od Kitajcev del sveta ob severni meji.

(Turški vohuni) zopet iščejo po Macedoniji

Izposojuje na zemljiško varnost po 5%.

Hranilnica posluje s strankami

vsak torek in petek dopoldne

Priporoča se izvoz starih varuhin in katorjen, da tam vlagajo denarje svojih varovancev in oskrbovancev in laisto zahtevajo pri

varstvenih sodiščih, kakor tudi izvršne slamožne kose, in stranišča, nastavke za dimnike v vaskovskih oblikah, cemerca, stavbanih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najprejatele do najkrajše izpolnje.

Ge. kollektorem priporočam, da najprejatele gnetno gospo Tomažovo fos-tatno moka in tovarniški cen.

Velika zbirka zaleganj nagrobnih slik.

Stenograf

notar Baš v Celju.

Naprodaj

predstavljajoča nearečno sliko na Kosovem polju. Opomniti je, da se uprav te slike ne more več naročiti, ker so iste že davno polje. Oglasila naj se vpošljejo „Domovini“.

Krasne nagrobne vence

v vseh velikostih in cenah priporoča

PETER KOSTIČ

v Celju.

1200 hl naravnega dobrega vinskega mošta

se dobi v Dobovi pri Brežicah pri domačih kmetih.

Več pove Franc Perger v Dobovi pri Brežicah.

(453) 4-1

Izvrsten letošnji mošt

s 13 do 18 stopnjami dobi se po 28 do 50 h l pri dvakrat diplomovanem o kr. poštarju

(448) 3-2

Francu Koser

v Juršincih pri Panju.

Vožne karte in tovarni listi v
AMERIKO
Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. o. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo seleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, maliano šupo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih prireninice; oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laheno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzemem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-vošene sveče v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni hmelj ter divji in pravi kostanj

„Kmetijska zadruga v Žaleu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njemu udje, da se dobi ugodni gnoj, kompost in to-maževa šindra, kakor živinaka sol, pri Anton Kolenču, trgovcu v „Narodnem domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevich zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za preva-ranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava

bode z veseljem in z vedno raztočnem učinkom v stotih družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

(Ime Kins) Kinezi imenujejo svojo zemljo „Tshung — kvo“ to je „Carstvo sredine“, ker leži po njihovem mnenju ravno v sredini sveta obdana od raznih barbarov in narodov od katedi nočejo nobenih novosti in napredkov. Nekdaj so Kino zvali „Then hsi“, kar pomenja „Pod nebesom“, ker jim je njihov vladar nebeska oseba. Grki, Indijanci in drugi imenovali so jo Tsina Tsina, od katerih imen so pomorsčaki

gostilno „Narodni dom“

* v Celju *

Otvoritev trgovine!

Navkljudneje raznanjam, da sam otyoril v Celju, Graška cesta Stev. 4

steklarsko trgovino

458

Velika zbirka zbirnih i pojedinačnih listova

Se ne approfitta anche a Napoli, dove, a più di tre ore di distanza, si è già cominciato a piovere.

Stenografia

v vseh velikostih in cenah priporoča
PETER KOSTIČ
v Celju.

1200 hl naravnega dobrega vinskega mošta

Izvrsten letošnji mošt

13 do 18 stopniami dobi se po 28 do 50 h l